

Marineministeren (Ravn): Jeg vil først bemærke, hvad der for øvrigt vistnok ikke er undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, at Marineministeriets Budget i Aar har faaet en betydelig ændret Form i Sammenligning med tidligere. Det er delt i to Dele, af hvilke den ene omfatter Udgifterne til Søværnet, og den anden de Udgifter, som angaa de andre Institutioner, der ere henlagte under Marineministeriet, det vil væsentligst sige Lods-, Fyr- og Vagervæsenet. Jeg anser det for at være meget heldigt, da man derved faar en klarere Forestilling om Forholdet. Naar man opsummerer, som man ofte har gjort her i Tinget, de militære Udgifter baade for Krigs- og Marineministeriet, for at vise, hvilke kolossale Summer de beløbe sig til, er det ganske hensigtsmæssigt, at man tydelig ser, at der er omtrent 1½ Million af det, der opføres paa Marineministeriets Budget, som aldeles ikke ere militære Udgifter.

Af de Talere, som have udtalt sig de foregaaende Dage, er jo ogsaa denne Forandring godkendt som noget rigtigt. Det er bl. a. udtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som jeg for øvrigt nu skal henvende et Par Ord til. Han fremhævede de betydelig forøgede Udgifter paa Marineministeriets Budget. Jeg skal dog bemærke, at hvad § 23 angaar, ere disse forøgede Udgifter for en overvejende Del paa den Del af Budgettet, som ikke angaar Søværnet. Paa den Del, der angaar Søværnet, er det nemlig kun 113,000 Kr., medens det er 250,000 Kr. paa den Del, som angaar de andre Institutioner. Naar man sammenholder Beløbene paa Finansloven i Fjor og ogsaa ser efter, hvad der er blevet bevilget i Tillægsbevillingen til Fyrvæsenet og forskellige andre Ting, og drager det fra, bliver Forøgelsen paa de Konti, der ikke angaa Søværnet, imidlertid reduceret til omtrent 220,000 Kr., men altsaa dog omtrent det dobbelte af Forøgelsen paa den Del, der angaar selve Søværnet. Det ærede Medlem omtalte Skolerne under Søværnet, og udtalte, at de vare særdeles dyre, og han henviste især til Søofficersskolen. Det giver jeg ham fuldkommen Ret i, de ere overmaade dyre. Men det ærede Medlem maa ikke overse de virkelig betydelige Vanskeligheder, der navnlig for Søofficersskolens Vedkommende ere forbundne med Ordningen, særlig de faa Elever. Det er, naar man regner, hvor meget hver Elev koster, at det bliver saa overordentlig dyrt, flere Elever vilde give

et relativt gunstigere Resultat. Det vil være vanskeligt at nedsætte disse Udgifter. Jeg har tænkt over, hvorledes man kunde faa dem nedsatte, og jeg skal først nævne den Maade, at indskrænke Undervisningen til 2-aarige Klasser, medens Klasserne nu ere 1-aarige med 4 Afdelinger. Det er naturligvis meget smaa Afdelinger, saa for den Sags Skyld kunde der godt være 2-aarige Klasser, men det frembyder dog i forskellige Henseender, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, ikke saa faa Ulemper. Paa den Maade vilde man kunne reducere Udgiften med ca. 6000 Kr., vel at mærke, naar man gaar ud fra, at man kun lønede Lærerne med samme Lønning pr. Time for de faa Timer, som de nu faa for de flere. Jeg vil bemærke, at det maaske er tvivlsomt, om man paa den Maade kunde faa fuldt fyldestgørende Lærerkrafter. Til de adskillige Fag, der skal undervises i, maa man jo sørge for at faa omtrent de bedste Lærerkrafter. Lærerlønnen for de civile Lærere er 2 Kr. 64 Øre pr. Time, hvilket det ærede Medlem dog vist vil indrømme ikke er særdeles flot. Den Vej kunde man gaa, men jeg vilde nødig gaa til den. Der var en anden Vej, og det var den, at man kunde ophæve Kasernerne og inddrage Munderingspengene for alle Kadetter og Lønningerne for Kadetterne i ældste Klasse. Der er imidlertid den Ulempe derved, at det kan man ikke gøre uden videre, thi Loven om Søværnets Ordning siger i § 31, at alle Kadetter skulle have Ophold, Mundering og Undervisning frit paa Skolen og Kadetterne i ældste Klasse tillige Lønning. Saaledes blev det udvidet fra, hvad det var tidligere. Den Gang mente man nemlig, at naar man ikke fik det saaledes, udelukkede man næsten fuldstændig Provsbeboeres Sønner og for en væsentlig Del de noget mindre bemidlede, saa at man ligesom tidligere i Grunden kun beholdt i Skolen Sønner af Folk fra de mere bemidlede Klasser i Hovedstaden. Jeg indrømmer ogsaa, at der kan siges en Del for denne Betragtning, thi naar man ophæver disse forskellige Goder, vil det være en temmelig dyr Sag at være ved denne Skole. Som sagt, Folketinget udvidede endogsaa mit Forslag. Jeg havde kun foreslaaet Ordningen saaledes, som den var efter Loven af 1868, nemlig saaledes, at kun den ene Klasse skulde kasereres, den yngste. Folketinget forlangte, at det skulde gælde alle Klasser.

Saa skal jeg henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns Amts